अगोह्य a. not to be hidden.
अग्नायी f. N. of Agni's wife.
अग्नि m. fire, or Agni (the god of fire).
अग्निकर्मन् n. action of Agni or action pertaining to fire, esp. the arranging or kindling of the sacrificial fire.
अग्निकल्प a. fire-like, fiery.
अग्निकाम m. wish for fire.
अग्निकार्य n., **°क्रिया** f. = **अग्निकर्मन्**.
अग्निगृह n. the place of the sacred fire.
अग्निचय m., **°चयन** n. the arranging of the fire-place.
अग्निजिह्व a. fire-tongued.
अग्निज्वलिततेजन a. having a point blazing with fire.
अग्नित्रय n., **°त्रेता** f. the three sacred fires.
अग्निद m. incendiary.
अग्निदग्ध or **अग्निदग्ध** a. burned with fire; m. pl. a class of Manes.
अग्निदूत a. having Agni as messenger, carried or brought by Agni.
अग्निदूषित a. hurt by fire, branded.
अग्निध् m. (the priest) who kindles the fire.
अग्निपक्व a. cooked with fire; **°पक्वाशन** eating cooked food.
अग्निपरिक्रिया f. care of the sacred fire.
अग्निपरिच्छद m. the implements required for a fire-sacrifice.
अग्निपुराण n. T. of a Purāṇa.
अग्निप्रवेश m., **°प्रस्कन्दन** n. (self-immolation by) entering the fire.
अग्निभ्राजस् a. having fiery splendour.
अग्निमन्त् a. maintaining the sacred fire, also = **अग्निवन्त्**.
अग्निमित्र m. N. of a king.
अग्निवन्त् a. standing at the sacred fire.
अग्निवर्ण a. fire-coloured, boiling hot,
अग्निशरण n. = **अग्निगृह**.
अग्निशिख a. having a fiery or burning point (arrow); f. **आ** fire-flame.
अग्निशुद्धि f. purification by fire.
अग्निशुश्रूषा f. attention to the sacred fire.
अग्निष्टुत् m. the first day of the Agniṣṭoma (v. seq.).
अग्निष्टोम m. a cert. ceremony (lit. praise of Agni).
अग्निष्वात्त m. pl. a class of the Manes (lit. eaten by fire).
अग्निसंस्कार m. rite performed by fire, esp. the burning of the dead body.
अग्निसात् adv. into fire; **°कृ** burn.
अग्निस्वामिन् m. N. of man.
1**अग्निहोत्र** n. fire-sacrifice.
2**अग्निहोत्र** a. sacrificing to Agni.
अग्निहोत्रहवणी f. ladle for a fire-sacrifice.
अग्निहोत्रिन् a. performing the fire-sacrifice.
अग्नीन्द्र m. du. Agni and Indra.
अग्नीध् m. = **अग्निध्**.
अग्नीन्धन n. kindling of the fire.
अग्नीषोम m. du. Agni and Soma.
अग्न्यागार m. = **अग्निगृह**.
अग्न्याधान & **°धेय** n. setting up the fire.
अग्न्याहित a. who has set up the fire.
अग्र n. front, top, summit, tip, point, upper part, surface; outbreak, beginning; the highest or best of anything. — **अग्रम्** in front or in presence of, (gen. or –°); **अग्रे** the same + from (to = **आ**), before (abl.); absol. at first, in the beginning; w. **भू** precede.
अग्रकर m. finger and first ray.
अग्रज a. first-born (also **°जा**); m. eldest brother.
अग्रजन्मन् m. a Brahman (lit. = prec.).
अग्रणी a. leading; m. chief, principal.
अग्रतस् = **अग्रे**; **°कृ** place in front, send before.
अग्रभाग m., **°भूमि** f. uppermost part, top.
अग्रमुख n. bill, beak.
अग्रयायिन् a. marching foremost.
अग्रहस्त m. tip of the hand (i. e. finger) or of an elephant's trunk.
अग्रहार m. a piece of land held by Brahmans under special grants.
अग्रानीक n. front of an army, vanguard.
अग्राहयित्वा ger. without making a person accept a thing (2 acc.).
अग्राहिन् a. not catching or biting (leech).
अग्राह्य a. = **अगृह्य**.
अग्रिम a. preceding, foremost, first.
अग्रिय a. the same, principal, best, excellent; n. the best.
अग्रु, f. **अग्रू** single, unmarried.
अग्रेग, **°गा**, & **°गू** a. first-going.
अग्रेदिधिषु m. a man married at his first